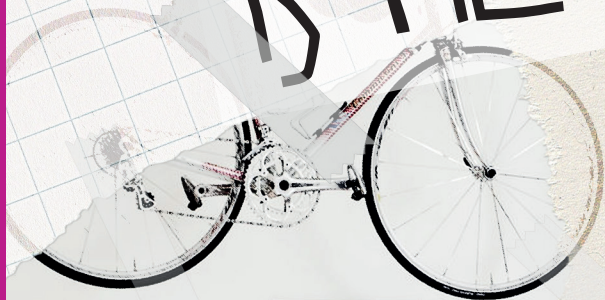


# Het geheim IS FIETSEN



Karen Curé

## Het geheim is fietsen

'Moet ik je leren schrijven?' De man zit diep weggezakt in een lederen sofa. Naast hem een rond tafeltje met een pijp, een pen en een opengeslagen schrift. Hij heeft een groot voorhoofd en het staat vol rimpellijntjes. Zou daarachter het schrijversgeheim zitten?

'Kom binnen, kind. Ik zal je niet opeten.'

Rosalin schuifelt dichterbij. De deur laat ze op een kier. Dan kan ze straks sneller weg. Nieuwsgierig kijkt ze rond. De linkermuur wordt volledig bedekt door een kast vol boeken. In het appartement hiernaast, waar Rosalin woont, is er één boek. Mama heeft het gekocht zodra ze hoorde dat er de schrijver ervan naast hen kwam wonen. De bladzijdes zijn nog half dichtgeplakt en het ruikt nog naar de winkel waar het vandaan komt.

'Vertel eens, wat vind je zo moeilijk aan schrijven?'

'De woorden.' Rosalin zet zich op het bankje ver van de kast.

'De woorden? De schrijver kucht. Welk probleem heb je met woorden?'

'Ze staan vol letters.'

De schrijver fronst zijn voorhoofd. De rimpellijntjes komen nu tot achter zijn oren.

'Schrijf je wel eens iets voor je plezier?' vraagt hij dan. 'Ik bedoel: brieven, dagboek, kruiswoordraadsels?'

'Ik fiets liever.' Rosalin kijkt over zijn schouder door het venster naar de blauwe lucht. Als hij haar nu maar vlug uitlegt hoe zij moet schrijven, dan kan ze straks misschien nog even naar buiten.

'Fietsen?' De schrijver haalt de bril van zijn neus en steekt het uiteinde

van het montuur in zijn mond. Zijn ogen lijken te zwemmen. 'Kan jij fietsen?'

'Natuurlijk kan ik fietsen,' antwoordt Rosalin. 'Iedereen kan toch fietsen?'

'Iedereen die ooit heeft leren trappen, kan zich verplaatsen met een fiets,' beaamt de schrijver. Dat is niet hetzelfde als fietsen.' Hij staat op en kijkt door het venster naar de straat. Zacht wenkt hij Rosalin. Op het voetpad peddelt een kleuter op een driewieler. 'Ik was pas twaalf toen ik een fiets kreeg,' vertelt de schrijver. Ik zwenkte van links naar rechts en belandde verschillende keren in de gracht. Eens ik vergat dat ik gelijktijdig moest sturen en trappen, geraakte ik vooruit.

'Mijn vader leerde het mij,' vertelt Rosalin. Het ging heel snel. Ik had niet door dat hij me niet vasthield. Toen ik hem zag praten met de buurvrouw, verloor ik mijn evenwicht. Maar vanaf toen kon ik het.'

'Zie je wel,' de schrijver wrijft over zijn voorhoofd. 'Fietsen is als schrijven. Je moet niet teveel opletten.'

'Maar,' Rosalin zuigt op haar vinger. 'Hoe kan ik schrijven zonder op te letten als de juffrouw de hele tijd zegt dat ik wel moet opletten?'

'De juffrouw dus.' De schrijver zucht en zet zich op de arMLEuning van de sofa. 'Vertel eens. Wat moet je zoal schrijven?'

'Een opstel. Over de herfst.'

'Toe maar. Die opdracht bestond al toen ik jouw leeftijd had. Je kan waarschijnlijk straten plaveien met opstellen over de herfst.'

'Heeft u er nog een liggen?' Rosalin kijkt de schrijver hoopvol aan.

'Dat werkt niet. Mijn herfst ziet er heel anders uit dan die van jou.' Hij glijdt van de arMLEuning in de sofa. Rosalin blijft voor het raam staan.

'Waar ga jij zoal fietsen.' De schrijver neemt zijn pijp in de hand. Kijkt er naar, aarzelt en legt hem dan toch maar terug op het tafeltje.

'In het bos.' Rosalin zucht diep. Een vogel scheert over de daken op weg naar de horizon.

'Het bos? Dat staat toch vol bomen?'

'Elk bos staat toch vol bomen.'

'Zoals elk woord vol letters staat?'

Rosalin bijt op haar lip. Kon ze nu maar gaan. Ze is hier lang genoeg

geweest. Ze geraakt geen stap verder.

'Vertel eens. Als je fietst. Wat ruik je zoal in het bos?'

Rosalin sluit haar ogen. 'Paddenstoelenaarde, dennenappelbomen en pieringengrond.'

'Niet slecht. Wat hoor je?'

'Een bladertapijt dat knispert als duizend duizendpoten die in de maat op de trommel slaan.'

'Mooi. En wat voel je?'

'De regendruppels die op mijn neus uiteen willen spatten, maar niet kunnen omdat ik ze te snel af ben.'

'Rosalin, je moet gewoon verder doen. Blijf oefenen.'

'Met schrijven?'

'Nee, fietsen. De rest komt wel.'